

Prodajna cena:
 za leto . . . K 10.—
 za tri m. . . 3.—
 za šest m. . . 1.—
Prejeto Avstrijsko:
 za leto . . . 15.—
Prejemnik številke:
 10 januarjev.

STRAŽA

Interakt ali omeniti
 se računajo po 12 v.
 od 6 redne polovnice
 vsakega člena
 — popust
 „Straža“ izhaja v prvi
 deljki in petek popoldne
 Računski se ne vrnejo

Prodajna in upraviteljska Maribor
 Prejeto št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

2. izdajanje se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopoldne

Trdovratni ruski napadi ob Strypi in besarabski meji.

Sovražni napadi ob Strypi in pri Toporovcu odbiti. — Šest ruskih polkov poraženih. — Sovražnik ima ogromne izgube. — Dva milijona novih ruskih čet proti naši fronti? — Italijani obstreljujejo Naborjet. — General Sarraill da' zapreti naše konzule v Solunu. — Francozi zasedli otok Kastelovico in nameravajo prodirati pri Mali Aziji.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Uradno se razglša:

Dunaj, 2. januarja.

Rusko bojišče.

Sovražnik je sedaj zopet pričel svojo ofenzivo tudi proti besarabski bojni črti armade generala Pflanzer-Baltina. Ko je že v noči na novo leto dvakrat in na novega leta dan predpoldne istotako dvakrat brezuspešno poskušal udreti v naše postojanke, je ob 1. uri popoldne zopet vnovič hudo napadal utrdbe pri Toporovcu; napad je pa bil od hrabrih braniteljev v bojnem metežu odbit. Dve uri pozneje je prodiralo na omenjenem prostoru šest ruskih polkov, ki so pa bili večinoma zopet odbiti. Le na ozemlju enega bataljona se boj ni zaključil. Izgube sovražnika so izvanredno velike.

Tudi našo bojno črto ob Strypi severno-izhodno od Bučaca je sovražnik na novega leta zjutraj napadel. Napad se je izjalovil ravnotako, kakor ruski sunek proti eni naši pini severno-izhodno od Burkanova.

Število v zadnjem tednu ujetih Rusov v izhodni Galiciji znaša 3000 mož.

Južno od Dubnega in pri Berestianju na ozemlju potoka Kormin so bili odbiti slabejši sovražni oddelki.

Italijansko bojišče.

Nič novega.

Srbsko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 2. januarja.

Zahodno bojišče.

V noči 1. jan. so se poizkusi močnih angleških oddelkov, prodreti v našo postojanko pri kraju Frelinghem, severoizhodno od Armentièresa, izjalovili. Severozahodno od kraja Hulluch so zasedle naše čete po uspešni razstrelbi tamošnje kotline.

Pri zavzetju sovražnega okopa južno od Hartmannsweilerkopfa smo ujeli 200 mož.

Rusko bojišče.

Na različnih mestih bojne črte so bili napadi prodirajočih slabejših ruskih čet odbiti. Severno od Drysmijati-jezera (južno od Dvinska) se je ruski četi posrečilo mimogrede prodreti do naše postojanke.

Naši zastopniki v Solunu zaprti.

Iz Soluna se poroča, da je poveljnik četverosporazumovih čet v Solunu, general Sarraill, dal zapreti avstrijskega, nemškega, turškega in bolgarskega konzula z družinami vred in jih je spravil na ne-

ko francosko vojno ladjo. Poslopja omenjenih konzulov so zasedle četverosporazumove čete. To dejanje se je kakor bliskoma izvršilo. Zoper to postopanje je vložila Grčija ugovor.

Blagoslovljeno novo leto!

Vsem našim prijateljem blagoslovljeno — novo leto!

Vsakdo od nas bi rad videl v bodočnost. Toda ta je našim očem zastrta z neprodinimi koprenami. In hvala Bogu, da nam je zastrta, kajti ne videli bi samo veselih in srečnih ur, ampak tudi žalostne in težke. Pogled v žalostno bodočnost bi nam samo škodoval na svežosti naših življenjskih sil. Zdaj pa je vse megleno pred nami in mi stopamo k novemu letu, kakor kovač k svojemu naklu, da si kujemo z lastno močjo in božjo pomočjo srečo svojih prihodnjih dni.

Vsak je svoje sreče kovač. To ne velja samo za posameznike, ampak tudi za cele narode. Narod, ki zanemari naravne in božje postavbe ter se udaje egoističnim željam svojega lastnega srca, narod, ki se ogiba dela in se potaplja v uživanju in nasladnosti, narod, ki ne spoštuje sam sebe in svojih pravic, je zapisan smrti. Po tej poti naš slovenski narod ne sme hoditi. Za to moramo vsi skrbeti, vsi brez razlike stranke in stanu.

Četudi pride to leto mir, vendar ne smemo misliti, da je s tem že tudi konec skrbi in trpljenja. Draginja še bo trajala precej časa naprej, kajti uvoz bo počasen in špekulacija ne bo mirovala. Naše kmetijstvo bo imelo tudi velike težave. Polja, vinarstva in travniki so trpeli, ker niso bili tako dobro obdelani, za to bo žetev manjša. Marsikateri pridelek bo moral konkurirati v cenah z uvozom. Kmečki hlevi bodo precej zredčeni, novi nakupi se bodo morali izvršiti, poslopja bodo potrebna popravila. Kmečki delavci bodo manjkali. Marsikdo se bo vrnil bolan z bojišča. Tudi če bo mir, si v duhu bodočnosti ne smemo okinčati s cvetjem in zelenjem.

Le ljudje, polni zaupanja v Boga in v neodoljivo lastno moč bodo vstrajali, živeli in napredovali. Naša naloga je, da že sedaj širimo med narodom ta nauk. Kdor ljubi slovenski narod, mu ne sme jemati vere v Boga in mu ne sme gubiti moči z brezplodnim kritikovanjem, zabavljanjem in jadikovanjem. Podirati je lahko, a zidati je težavno. Mi hočemo biti zidarji boljše in rožnate bodočnosti slovenskega naroda. Kdor je enakih misli, hajd na noge in pa za nami!

„Straža“ naj bo skupno glasilo vseh Slovencev za našo bližnjo bodočnost. Kdor ima srce za narod, naj v njej razkrije svoje misli in nam pove svoje načrte. Zidati bomo morali in brez načrtov se ne zida dobro. Vabimo torej vse dobro misleče Slovence v krog naših naročnikov.

„Straža“ stane celoletno 10 K, polletno 5 K, četrtletno 2,50 K, mesečno 1 K.

Poglavar mednarodne socialne demokracije je izpregovoril.

Vodja belgijskih socialnih demokratov, predsednik socialdemokratske mednarodne pisarne in vsled tega poglavar rudeče internacionale, mirovni apostol in kraljevski belgijski državni minister, gosp. Vandervelde, ki je vse to in še marsikaj v eni osebi, je zopet zaželel javno izpregovoriti in zato je dobro in podučno, da se ga poslušamo. V londonskem listu „Clarion“ z dne 17. dec. je napisal članek z naslovom: „Zopetna probuja mednarodne socialne demokracije.“ Glasilo dunajske socialdemokratske stranke je ponatisnilo ta članek brez vsakega komentarja, toda na način, ki je sicer običajen pri objavah lastne stranke. V dotičnem članku se najdejo sledeči najvažnejši stavki:

Nemci govorijo o miru. Želijo si ga . . . Če bi bil četverosporazum pokazal nedvoumno slabost, da bi bil stopil v mirovna pogajanja v tem trenutku, bi bil našel skoro vse adute v rokah svojih sovražnikov . . . V takih okoliščinah bi bila slabost in prevara, podpirati mirovne predloge, ki jih ni stavila ne Nemčija in ne nemška vlada, marveč so jih stavili nekateri Nemci . . . Nahajamo se v stanju opravičene obrambe. Branimo se torej! In računajmo le na nas same.

Če je torej mir med vojskujočimi se narodi še dozvevalo zelo daleč, se vendar sme in se mora staviti vprašanje, ali bi se ne moglo govoriti o drugem, skrajno zaželenem miru: o miru med socialisti, med resničnimi socialisti, ki se nahajajo onstran barikade in ki imajo z nami skupne ideje in načela. Mislim n. pr. na sodruge kot: Haase, Bernstein, Kautsky in Liebknecht. Če kdo čita sklepe in izjave socialistov v Franciji in Angliji ter v Nemčiji in v Avstriji, mora vsakemu pasti v oči dejstvo, da povedajo vsi eno in isto (?) . . . Na drugi strani, in to je največje važnosti, se strinjajo mnogi nemški socialisti levega strankinega krila s francoskimi, belgijskimi in angleškimi socialisti v tem, ker izrečno izjavljajo, da obsojajo vse vojske, kojih namen je podjarmljenje, da odklanjajo pomnožitev ozemlja ter da smatrajo osvoboditev Belgije in severne Francije kot nekaj temeljnega pogoja, kot conditio sine qua non (neizogibni pogoj) za mir.

Popolnoma se zavedam, da nekaj malo socialističnih skupin ne bo moglo ustvariti v teh odnošajih zagotovila za bodočnost in smatram za skrajno nevarno prevaro, če bi se pričakovalo osvoboditev zasedenega ozemlja od mirovnih izjav in diplomatskih pogajanj. O tem sem si popolnoma na jasnem, da čeprav bi ljudje skupno zastopali gotova temeljna načela, bi še marsikaj bilo potrebno, da bi se ta načela izvršila. Kar se tiče moje osebe, sem mnenja, da bo prišel kmalu trenutek, ko bodo resnično socialistični elementi mednarodne socialne demokracije, to je ti, ki niso izrečno na strani osrednjih velesil — Nemčije in Avstrije — v stanju in tudi dolžni, da se posvetujejo o pogojih, kako se naj izvedejo skupna načela, n. pr. da se izjavijo, kaj mislijo glede alžarsko-lotaringijskega problema (!) ter glede samostojnosti in avtonomije Poljske . . .

Sicer je res, da bi se tudi tedaj, če bi bili socialisti vseh dežel edini glede rešitve nekega števila vprašanj, ne spremenil evropski položaj; prepričani pa smo, da se mora prej izvršiti sprememba tega položaja v prilog četverosporazuma, predno bi se hotelo dobiti jamstvo in pogoje za trajni mir. Kljub temu bi bilo prepričevalne važnosti, če bi se zamogli mednarodno misleči možje vseh narodov zediniti v

rešitvi vprašanj, ki ne bi bila odvisna od uspehov, priborjenih na bojiščih.

V trenutku, ko se bi odločilo, da se strinja neko število nemških socialnih demokratov, če tudi ne vsi, z nami v tem, da mora Belgija zopet dobiti svojo samostojnost, da se zasedeno francosko ozemlje osvobodi, da se da prebivalstvu Alzacije in Lotaringije (!) pravica, si po svoje uravnati lastne razmere, bi še sicer ne prišlo do miru, toda speča mednarodna socialna demokracija bi bila v stanju, zopet začeti svoje delovanje.

Jasno je, kakšnih misli je Vandervelde, ki kot četverosporazumov minister zastopa četverosporazumove interese, in kaj hoče povedati v svojih prisiljenih stavih: Cesar četverosporazum ne more priboriti s silo orožja, to bi se mu naj omogočilo s pomočjo soglašajočih socialnih demokratov osrednjih velesil — Vandervelde pač misli na sodruge kot so Haase, Bernstein, Kautsky in Liebknecht. Namen, zakaj hoče Vandervelde mednarodno socialno demokracijo „zopet vzdramiti“, je jasen. Ona bi naj pomagala — pripravljati mir, ki bi pa naj ne bil odvisen od uspehov na bojiščih, to se pravi, četverosporazum poziva v osebi Vandervelda ljudi kakor so Kautsky, Liebknecht in drugi, da naj sadove avstrijsko-nemških vojnih uspehov uničijo, in sicer ne samo z „mironimi izjavami in diplomatičnimi pogajanjmi“, ki pač ne morejo spremeniti položaja, marveč z bolj učinkovitimi „izvršitvami.“

Dobro je, da se spoznajo želje Vanderveldove, in želje četverosporazumove, kakor je tudi koristno zaznati, kaj si ta gospod misli o miru. Baviti se z nemškimi mirovnimi pogoji smatra ta velik apostol miru za „slabost“, dokler je namreč orožje osrednjih velesil zmagovito. To se popolnoma strinja s stališčem pariškega časopisja, ki je potvrdilo govor nemškega državnega kancelarja o miru in ki stavi sedaj vse svoje zaupanje na „izvršitve“ Bernsteinov, Kautskyjev in drugih sodrugov.

Rusko bojišče.

Medved po zimi navadno počiva in dremlje. A drugače pa vpliva zima na ruskega medveda. Tega je namreč vzdramila in pogrela, da se je sicer počasni korakov začel približevati avstrijski bojni črti. Nič mu ni po godu njegovo sedanje torišče. Lani ob tem času se je premetaval po zasneženih karpatskih višinah — ob novem letu so Rusi zavzeli Užoški prelaz — letos pa mora napadati iz zadnjega izhodnega kota Galicije. Zato pa je z vso srditostjo zasadil svoje kremplje v avstrijsko bojno črto ob Strypi in ob Besarabski meji. Severoizhodno od Bučasa ob Strypi so Rusi izvršili ponovne napade, ki so se vsi izjalovili. Na novega leta dan so tudi začeli s svojo ofenzivo ob Besarabski meji. Ozemlje pri Toporovu je tukaj najbolj izpostavljeno ruskim navalom, katere pa so odbili naši hrabri branitelji. Na ostali naši bojni črti v Galiciji, Voliniji in v Polesju so bili na nekaterih krajih po večini le topovski boji. Očividno Rusi še tukaj niso dovolj pripravljeni, če tudi so, kakor se poroča, proti avstrijski bojni črti med mestom Pinsk v Polesju severno od reke Pripjet in med mestom Chotin ob Dnjestrju v Besarabiji baje postavili dva milijona novih čet.

Bitka ob Strypu.

Boji dne 30. in 31. decembra.

Ruski napadi na naše postojanke v Bukovini in ob Strypi (v izhodni Galiciji) se nadaljujejo. V prostoru med Bučacem ob Strypi in Višnyovskim so Rusi dne 30. dec. napadali naše prednje postojanke z velikimi silami. Čete armade generala Pflanzer-Baltina so odbile vse sovražne napade.

Dne 31. dec. in na Novega leta dan se je nadaljeval krvavi boj ob srednjem in spodnjem toku reke Strypa, ki se izteka v Dnjestr. V prostoru severo-izhodno od mesta Bučac je ruska artilerija naše postojanke obstreljevala z grozno silo. Dne 31. dec. je trajal artilerijski ogenj do poznega večera. Nato so ruski oddelki navalili v izredno gostih vrstah na naše postojanke. Stiri- do petkrat so prodrli Rusi do naših žičnih ograj, a bili so vedno odbiti. Ponoči od 31. dec. na 1. jan. so se Rusi radi prevelikih izgub umaknili za 600 do 1000 korakov nazaj v svoje postojanke. Na prostoru, kjer se je vršil boj, so pustili Rusi mnogo stotin mrtvih vojakov. Samo pred prostorom ene naše stotnije je obležalo 161, pred nekim drugim pa celo 325 ruskih mrličev. Kakor pri Bučacu, tako so bili Rusi poraženi tudi pri Jaslovicah (južno od Bučaca) in pri kraju Ušiecko ob Dnjestrju.

Veliko zbiranje ruskih čet v Besarabiji.

Iz Bukarešte se dne 31. dec. poroča: Rusi so zbrali v Besarabiji veliko število čet. Vse ruske čete,

ki so prej bile v južni Besarabiji, se nahajajo sedaj ob Besarabsko-avstrijski meji. Rumuniji je zbiranje teh velikanskih čet skrajno nevsečno.

Dva milijona novih ruskih čet

„Ruskij Invalid“ poroča, da so Rusi v prostoru med mestoma Pinsk in Chotin postavili proti avstrijski armadi dva milijona mož novih čet.

V ruskem glavnem stanju.

»Boston Herald« prinaša poročilo poročevalca lista »Associated Press«, ki je obiskal ruski glavni stan. Svoj obisk opisuje poročevalec takole: V beli dvenadstropni hiši v mestu z 40.000 prebivalci katero pa je na zunaj bolj vas kot mesto, stanuje sedaj ruski generalni štab, ki vodi rusko vojsko. V tem turobnem mestu stanuje tudi car kot vrhovni poveljnik ruske armade. Ker je od tukaj še več trvoznje z železnico na fronto, je rusko armadno vodstvo v neprestanem telefoničnem in brzojavnem stiku z vsako posamezno postojansko na celi več kot tisoč milj dolgi bojni črti. V tem belem poslopju ki služi v mirnem času za mestno hišo, se sedaj sestavljajo uradna poročila, ki se po brzojavnih žicah raznesejo po vsem svetu. Načelnik generalnega štaba, general Mihael Aleksijev, je miren moš star 60 let. Na vprašanje, kaj dela celi dom, je ponižno in mirno odgovoril, da se od časa, kar je car vrhovni poveljnik ruskih čet, smatra on za podrejenega častnika, katerega delo menda nikogar ne bo zanimalo. Obiskovalec glavnega stanja je v mestu našel le malo kaj takšnega, kar bi ga zanimalo. Hoteli in gostilne, pri katerih se še sicer marsikaj pogreša, so polni častnikov in vojaštva, in le na vojaško povelje je še mogoče dobiti kakršno prenočišče. Mesto je prenapolnjeno z begunci iz krajev, ki jih je zasedel sovražnik. Po cestah je globoko v noč vse polno ljudi. Splošno se dozdeva, kakor da bi mestece oživel še le po noči. Dopoldan so celo vse mestne trgovine zaprte. Prastari izvoščeki s svojimi suhimi mrhami napravijo prestrašeni prostor, če skozi borno ulico po raztrganem tlaku pridrvi vojaški avtomobil. Le okrog bele mestne hiše vlada najgloblji mir. Poslopje glavnega stanja je obkroženo z mnogimi tajnimi in netajnimi stražami in nihče ne sme prej vstopiti, dokler se ga strogo ne zasliši. Karto je treba oddati pri straži, toda še le po prav strogi preiskavi se da potrebno dovoljenje. Mnogo časa se mi ni dovolilo, tako pripoveduje poročevalec. Dvakrat sem imei priliko, da sem lahko govoril v glavnem stanju, in sicer dopoldne ob 10 uri in zvečer ob 10 uri. Obekrat sem govoril z istim častnikom, iz česar sklepam, da imajo ruski častniki določene dolge uradne ure. V mestu vlada med begunci velika revščina. Čakalnice na kolodvorih so vsako noč polne trudnih potnikov. Stari možje, ženske in otroci ležijo vse križem na teh prostorih tako na gosto, da je komaj toliko prostora, da morejo ljudje k vlakom. S kolodvora se vidi v daljavi v velikih taboriščih plapolati ogenj. Tam tabori na stotine in stotine beguncev v sirovih lesenih barakah, ki so leza največjo silo zavarovane zoper oster in mrzel veter.

Italijansko bojišče.

Na italijanskem bojišču ni posebnih dogodkov. Sovražna artilerija je zadnje dni močno obstreljevala naše postojanke pri Naborjetu.

Italijani obstreljujejo Naborjet.

Italijani so dne 30. in 31. dec. s posebno silo obstreljevali s težko artilerijo naše utrdbe pri Naborjetu. Dne 30. dec. je posebno trpela vsled ognja italijanskih baterij Ovčja vas (južno-izhodno od Naborjeta). Drugi dan pa so padale italijanske granate že tudi na utrdbe v Naborjetu. Dasiravno imajo Italijani na tem prostoru zasedene obmejne višine, ki so mnogo višje od naših postojank, vendar je uspeh italijanske artilerije malenkosten.

Francozi očitajo Italijanom neuspehe.

Francoški »Temps« piše, da je bila dosedanja italijanska ofenziva ob Soči prazen udarec v zrak. Avstrijske bojne črte ni mogoče predreti. Italija mora svojo fronto preložiti, ker se proti Avstrijcem ne zna uspešno boriti.

Italijanski glavni stan v Vidmu.

Grof Voltolini piše:

Laško obmejno mestece Videm je še pod žezlom Habsburžanov skromno cvetelo, odkar pa je nad Vidmom zaplapolala trikolora, je šlo z blagostanjem in redom navzdol in na perversno veselje vseh lahočlov. je nudilo mesto kljub svoji legi ob meji sosednje kulturne države sliko pristnega južnega razpada in zanikarnosti. (Tu je prišla vojna in z majem 1915 je napočila za Videm zlata doba. Maloštevne tovarne so zaprle svoja vrata, kajti delavci so našli zunaj tako mnogotero, dobičkanosno delo, da bi nobeden več ne stopil k statvam ali nakovalu. To srečno stanje je ostalo vse do danes; četudi resne vojne slike Videmčanom niso ostale prihranjene, so šle vendar samo mimo; kajti od glavnega stana kralja in „vsikdar zmagovitega Cadorne“ se je moralo odvrniti vse, kar bi jima moglo pokvariti dobro voljo.

Zunaj pred mestom leži čedna vila Tricesimo, sedaj imenovana Palazzo reale, prestolnica kralja, kateremu je bilo v vrsti prednikov Savojske hiše pridržano, da nosi priimek „Verolomni.“ V kraljevi vili je kakor v čebelnjaku. V drevoredih, ki vodijo k visokemu portalu, je videti mnogoštevilne kraljeve avtomobile, dočim postopajo okrog v popoldanskem solneču šoferji, škrlatno rudeče oblečeni lakaji, dolgi gardni kirasirji, kuharji, kuharski vajenci in drugi člani trume, ki streže kralju. Medseboj vodijo ljute razprave, kriče in gestikulirajo, kakor bi bili sami gospodari kraja; od časa do časa se prikaže kak krilni pobočnik in skuša nekoliko pomiriti ta kaos. V vili ni opaziti veliko več dvornega duha nego zunaj, v predvorju tega templja globokopadlega savojstva. Kdor je poznal Viktor Emanuela III., pred vojno, ta bi ga danes ne spoznal več. Njegova rožnata barva se je umaknila pepelnasti bledeosti, lasje komaj 46letnega moža so osiveli, roke so v stalnem, očividno nervoznem gibanju in modre oči zro zmedeno in nemirno. Toda nihče v okolici kralja ne pokaže, da je opazil izpremembo, ki se je zgodila z njim. Nasprotno, dvorni podrepaniki si prizadevajo, da bi ga prepričali, da ga bo zgodovina imenovala — „Velikega“, in bivši republikanec Barzilai mu je predlagal, da si ob priliki predstoječe „osvojitve“ Gorice nade ne naslov „cesarja Italije“, malemu prestolonasledniku pa na radost ljudstva podeli naslov „Tržaškega vojvode.“

Samo eden v pisani družbi Viktor Emanuela je poln skrbi — njegov telesni zdravnik dr. Guirico. Njegovo ostro oko vidi, da je kralj bolan mož, ki ne spada na bojišče. Njegovemu uplivu je pripisati, da se bo kralj z novim letom za nekaj časa podvrnil zdravljenju specialista za živce v neki vili pri mestu Vicenza.

Bolje nego kralju, prija staremu Cadornu življenje v glavnem stanju, čeravno ima tudi on svoje skrbi. Med temi je prva in največja, skoraj bolesta bojazen pred letalskimi napadi. On, ki je v svoji notranjosti prepričan, da je največji vojskovodja naše Evrope, se ne more znebiti misli, da so oni onstran Soče pred vsem vzeli na muho njegovo dragoceno življenje. Zato je izdal povelje, da se pokrije licej, v katerega razredih uraduje generalni štab italijanske vojske, na poseben, proti bombam varen način. Z ozirom na visoko važnost te oblasti to na zadnje ni nič čudnega. Cadorna bi bil rad na enak način zavaroval tudi hišo, v kateri se je nastanil. Ker bi pa bilo to postopanje vse eno povzročilo neljube komentarje o osebnem pogumu generalisima, si je dal pripraviti več prenočišč ter spi sedaj tu, sedaj tam. Kadar se mu zde atmosferske razmere posebno nevarne, se še pozno ponoči umakne v eno skromnih videmskih krčem, v „Croce di Malta“ ali v „Italio“ — pri čemer mu zelo prav hodi okolnost, da razen velikoimenovanega dežnika ne nosi s seboj nobene druge prtljage. Ako vprašaš Cadorno, kako je zunaj na fronti, ti odgovori: „Da bene in meglio“ (od dobrega v boljše). V ostalem pa vsi, ki so posvečeni v skrivnosti, vedo, da je glavni spiritus rector italijanskega glavnega stana general Porro, in če je le-ta več v Parizu in Londonu, nego v Vidmu, se iz tega lahko sklepa, kaki vzroki so Italijo nagnili do vojne. Razven teh dveh glav pripada generalnemu štabu še več sto častnikov. Ker se poslužujejo za svoja nadzorovalna potovanja na fronto izključno le avtomobilov, in prihaja na drugi strani iz fronte in od generalne intendanture v Trevisu vsako uro nešteto avtomobilov, vlada na cestah malega furlanskega glavnega mesta tak avtomobilni promet, kakor v miru v največjih svetovnih mestih Evrope.

Od izhoda sem se sliši grmenje topov že cele dolge mesece in Videmčani so vajeni na to muziko. A samo, če privezani balon, ki noč in dan stoji tu nad mestom, javi letalce, potem se prebivalci zlože in kriče pobegnejo v hiše. Ko je pa nevarnost pri kraju se vrne staro veselo življenje nazaj v to mesto, ki se imenuje sedaj „italijanski glavni stan.“

Bolgarsko bojišče.

Nekak skrivnosten mir vlada na macedonskem bojišču. Angleži in Francozi se z mrzlično naglico pripravljajo na obrambo zoper avstrijske, bolgarske

in nemške čete. Pogajanja z Grčijo se vrše naprej. Kralj Konstantin je trden in se noče udati kljub grožnjam Angležev in Francozov, da bodo njih čete zasledle tudi Atene, ako ne stopi Grška na njihovo stran. Novejša poročila pravijo, da je poveljnik četverosporazumovih čet v Solunu dal dne 31. dec. zapreti avstrijskega, nemškega, turškega in bolgarskega konzula. Proti tej nasilnosti se je vzbudilo ogorčenje ne samo v Avstriji, Nemčiji in Bolgariji, temveč tudi Grčija je proti temu nasilnemu postopanju protestirala. V ostalem pa še vlada prejšnja negotovost, osobito kar se tiče razmerja med Grčijo in Bolgarijo. Grčija še baje Bolgariji ni dovolila, da bi bolgarske čete korakale na grško ozemlje.

Grki in Bolgari se še niso sporazumeli.

Iz Aten poročajo: Vesti, da sta se Grška in Bolgarija že sporazumeli in da je Grška privolila v vkorakanje bolgarskih čet na grško ozemlje, niso resnične. Le glede dobave žita in glede nepristranskega pasa je sklenjen dogovor. Druge vesti so pa še prerane.

Bombe na Solun.

Nemški zrakoplov je metal dne 1. jan. na laborišče četverosporazumovih čet v Solunu bombe, ki so usmrtili 17 angleško-francoskih vojakov. General Sarraill, poveljnik četverosporazumovih čet, je dal nato zapreti poslanike Avstrije, Nemčije, Turčije in Boigarije ter njihove obitelji, z avsem 62 oseb, ter jih je spravil na francosko vojno ladjo „Patrie.“ Na tozadevni ugovor Grčije se je izjavil general Sarraill, da je bil k temu upravičen, ker se je pojavil nad Solunom sovražni zrakoplov in je postal Solun vojno pozorišče.

General Žekov o položaju.

Vrhovni poveljnik bolgarske armade, general Žekov, se je tako-le izrazil napram poročevalcu bu-dimpeštanskega lista „Az Est“:

„Vojna še ni končana in opraviti imamo še veliko. S Srbi smo sicer gotovi, toda ne smemo pozabiti, da nam na Grškem, na oni strani meja naših novih osvojitvev, stoji mogočen sovražnik.“

Na vprašanje, kakega vojaškega in političnega pomena bi bilo, ko bi se ententa ustanovila v grški Macedoniji, je odgovoril general:

„Militarično bi imelo to svoj pomen, ker bi imeli mi tako roke zvezane in bi ne mogli spraviti do veljave vseh svojih bojnih sil. Drug pomen pa imajo izkrcavanja črt v Solunu, ker ima ententa sedaj, ko se Srbiji ne da več pomagati, s prisvojitvijo Soluna in okolice za bodočo mirovna pogajanja v rokah dragocene zastavo, ki bi jo centralni vlasti eventuelno morali odkupiti s kompenzacijami, kajti kakor se razume samoobsebi, bi bilo popolnoma proti našim koristim, da bi sovražniki solunsko oporišče obdržali tudi po vojni v svojih rokah.“

O nevtralnem pasu je izjavil Žekov:

„Ko smo ententne čete izrinili iz Macedonije, je nadaljnje zasledovanje preprečil nevtralni pas. Nismo hoteli vzbujati nezaupanja Grkov proti nam. Sedaj pa se je položaj zelo izpremenil.“

O položaju bolgarskih čet ob mejah drugih balkanskih dežel je rekel Žekov:

„V Albaniji uničujejo posamezni albanski četaški oddelki tjakaj pobegle srbske čete. Bolgarske čete so 15 do 20 km globoko vdrle v albansko ozemlje, in za sedaj ne prodirajo dalje, ker bi se bilo bati, da bi kršile grške interese. Svoje zveze s centralnimi državama ne smatramo samo za militarično, temveč tudi za politično ter pri svojih operacijah vedno pazimo na to, da ne napravljamo svojim zaveznikom političnih težav. Kar se tiče naših severnih sosedov, Rumunov, menimo, da Rumunska tudi nadalje ostane nevtralna. Če se Rumuni niso zgenili spomlad, ko so bili Rusi v Karpatih, kako naj bi se odločili za sovražno akcijo sedaj, ko čete centralnih držav zmagujejo na vseh frontah.“

Ne bojim se tudi nikakršnega močnega in resnega ruskega napada več, in sicer niti z rumunske meje niti iz Črnega morja, dasiravno se tu zopet poizkušajo uveljavljati carjeve čete. Kakor akcijo v Solunu sedaj, po porazenju Srbije, smatram za smešno, smatram tudi za smešno pojav, če bi se Rusija pripravljala proti Bolgarski. Bilo bi naravnost čudnoliko, ko bi ententa sedaj, ko centralni vlasti ogrožata Francosko na zapadu, Rusijo pa na izhodu, — svoj čas in svoje moči zapravljala v to, da bi tudi tu na Balkanu hotela imeti bojišče, čigar vsa bremena bi morala nositi. Ko bi pa Rusija vendarle poizkušala to, bi našetela pri naših četah na isto odločnost, kakor smo jo pokazali zedinjenim Angležem in Francozom.“

Na vprašanje, ali bi se Bolgari udeležili tudi bojev na drugih frontah, je odgovoril Žekov:

„Ko smo sklenili zvezo s centralnimi vlastima, je naša zavezniška dolžnost govorila le o tem, da moramo poslati štiri divizije proti Srbom. Storili smo

veliko več kot to in storimo do konca vse, kar, strinjaje se z našimi interesi, pospešuje interese naših zaveznikov. Da bi pa poslali svoje vojake na zapadno fronto, ne mislim, da bi bilo v interesu naših zaveznikov, ker Nemčija tamkaj nikakor ne potrebuje naše pomoči in bi poleg tega pri naših sovražnikih še pobudila misel, da je slaba. Ako bi pa vendar le prišlo do tega, bi naši vojaki tudi tam zvesto storili svojo dolžnost.“

Kar se tiče miru, sploh še ne vidim nobene možnosti zanj. Prvi pravi obrisi se morda pokažejo prihodnje pomlad. Naši sovražniki se še preveč utaplajo v utopijah in upajo, da nas sestradajo in nas porazijo z gospodarskim uničenjem. Jako veliko pričakujejo od svoje pomladanske ofenzive. Najprej je torej treba zlomiti to in potem se šele v deželah naših sovražnikov pokaže politična kriza, v kateri dozori možnost miru.“

Srbska.

Putnik odložil vrhovno poveljstvo.

Francoski list »Figaro« poroča iz Skadra, da je srbski vrhovni poveljnik vojvoda Putnik po navetu zdravnikov odložil vodstvo srbske armade, da se odpočije. Nadomešča ga sedaj vodja prve srbske armade, general Mišić.

Srbom v Albaniji slaba prede.

Kakor smo že zadnjič poročali, so Bolgari zasedli mesto Elbasan v Albaniji. Od tam prodirajo že proti Jadranskemu morju. Severno od ceste Elbasan — Drač se še nahajajo večje čete razbite srbske armade. Francozi in Angleži se sedaj močno bojijo za usodo teh srbskih čet in zahtevajo nujno pomoč za Srbe, kajti če proderejo Bolgari čez Elbasan po dolini reke Skumbi do Jadranskega morja, potem je vsa srbska armada, ki se nahaja severno te reke, popolnoma odrezana in tudi Italijani ji ne morejo na pomoč.

Srbski državni zaklad na potu v Pariz.

Srbski državni zaklad, ki ga je prepeljala neka križarka v francosko mesto Marseille, bo prepeljan naprej v Pariz. — Z isto križarko so prispeli tudi člani ruskega poslanstva v Srbiji.

Črnogorsko bojišče.

Na bojišču proti Črnogorcem se vrše le manjši boji ob Tari in pri Beranah. Črnogorska poročila, sicer pravijo, da silijo avstrijske čete tudi proti Lovčenu, toda naš generalni štab ne poroča o kakih dogodkih na tem delu bojišča. Preskrba Črnogore z živili je združena z velikimi težavami, ker avstrijske ladje v Adriji strogo pazijo na sovražne prevozne ladje. Dne 29. dec. so naši pri Dulčinju zopet potopili črnogorsko prevozno ladjo z živili vred. Dne 31. dec. pa je naš podmorski čoln pri Sv. Ivanu Med. potopil sovražno ladjo z 2000 tonami živil. Pri Draču pa se je dne 29. dec. vsled obstreljevanja po avstrijskem brodogradu vnel in zgorel parnik „Midiel“, ki je imel na krovu 6000 ton živil za Črnogoro.

Turška bojišča.

Francozi zasedli Kastelorigo.

Preko Ženeve poročajo: Francozi so zasedli grški otok Kastelorigo, zapadno od Rhodosa. Otok ima 4000 prebivalcev, samih Grkov.

Francija je grško vlado obvestila, da bodo francoske, na otoku Kasteloriga izkrcane čete podpisale vojna podvzetja četverosporazumovih čet proti Adaliji, ki je mesto, ležeče ob obali morskega zaliva z istim imenom v južni Mali Aziji.

300.000 angleških vojakov v Egiptu.

Iz Rotterdama se dne 1. jan. 1916 poroča: Število v Egiptu zbranih angleško-indijskih čet že znaša nad 300.000 mož. Vsak dan prihajajo v Egipt nove čete. Vse angleške čete, ki so se nahajale na polotoku Galipoli, so spravili v Egipt in jih nanovo oborožili.

Angleži pozivajo Italijane

Ženevski listi poročajo, da je Anglija odločno zahtevala od italijanske vlade, naj odpošlje nekaj armadnih zborov v Libijo, s čemur bi bil Egipt na zahtevni strani razbremenjen. Italijanska vlada pa baje noče poslati čet v Libijo.

Potop angleške križarke „Natal“.

»Kölnische Zeitung« poroča z nizozemske meje: V Londonu se naznanja: Dne 30. decembra se je v Le Havru vsled eksplozije v notranjosti potopila angleška oklopna križarka »Natal«. Od posadke je bilo rešenih 400 mož. (Oklopna križarka »Natal« je imela 13.750 ton in 704 moše posadke.)

Rumunski kralj vabi na lov.

Rumunski kralj je na svoje velike love, ki se bodo vršili te dni na njegovih veleposestvih, povabil med drugimi avstrijskega poslanika grofa Czernina, nemškega poslanika pl. Buscheta, nemškega vojaškega odposlanca polkovnika Bronsarta in več rumunskih politikov in višjih častnikov. Zanimivo je, da kralj ni povabil ne enega zastopnika četverosporazumove diplomacije v Bukarešti.

Francija se približuje Vatikanu.

Iz Curiha se dne 31. dec. poroča: Katoliški rimski krogi izjavljajo, da je Francija sedaj na pol uradno zastopana pri Vatikanu in sicer po novem zastopniku kneževine Monako pri Vatikanu.

Politične vesti.

Deželne doklade. Kakor smo že zadnjič poročali, je štajerski deželni odbor sklenil, da se tudi v l. 1916 pobirajo deželne doklade v isti višini, kakor l. 1915. Cesar je ta sklep deželnega odbora potrdil. Vsled tega se bo v letu 1916 pobiralo 60% deželnih doklad na zemljiščih, hišno razradni davki, pridobninski davek od podjetij, ki morajo javno polagati račune, rentni davek in državno plačarino, nadalje 66% naklada na splošni pridobninski davek na krošnjarstvo in potovalno obrt. Pobirala se bo tudi 10% doklada na celokupni užiteninski davek na vino, meso, vinski in sadni mošt na deželi ter 10% doklada na vžitinski davek z izvanrednimi dokladami na vino, meso, vinski in sadni mošt v deželnem glavnem mestu Gradec.

Začasen proračun od 1. januarja do 30. junija 1916. »Wiener Ztg.« je objavila 31. decembra 1915 cesarski odlok s 30. decembra, ki odreja nadaljnje pobiranje davkov in o pokritju državnih potrebščin za dobo 1. januarja do 30. junija 1916.

Razpust »Sokolskih društev« na Češkem. Vlada je razpustila zvezo slovanskih sokolskih društev »Zveza Slovanskeho Sokolska« s sedežem v Pragi ter sokolsko župo »Česky Obec Sokolska« s sedežem v Pragi. Kot vzrok razpusta se navaja, da so bila razpuščena sokolska društva na Češkem v zvezi s severno-ameriški sokolskimi društvi, ki so se izkazala v vojski za Avstrijo sovražna.

Grof Tisza o ogrskih narodnostih in o razmerju Ogrske do Avstrije. Na Novega leta dan je ogrska vladna stranka po svojih zastopnikih pozdravila grofa Tiszo. Na pozdravni govor poslanca Bercevičija je grof Tisza približno sledeče odgovoril: Zmaga je naša. Vprašanje je le, koliko časa in kateri naporji so potrebni, da se zagotovi končna zmaga. O ogrskih narodnostih je rekel, da je Ogrska domovina ne samo 10.000.000 Madžarov, ampak tudi 20.000.000 ogrskih državljanov. Ni nobenega dvoma več, da so tudi ti narodi v času težav in izkušenj zvesto stali na braniku domovine. Radi tega bo morala vlada skrbeti, da ta plemenita tesno priklene na Ogrsko, kar posebno velja o Hrvatih. Kar se tiče Avstrije, je treba pač pričakovati, da je vojna uničila vse, kar je nasprotovalo dosežaj obojestranskemu sporazumu in skupnemu delovanju. Ministrski predsednik meni, da ga ni danes avstrijskega domoljuba, ki ne bi videl v ojačenju narodne ogrske države najvažnejše predpogoje za procvitanje monarhije. Avstrijski patriotizem mi vedno dobro razumevamo in simpatiziramo toplo z njim, kajti za Ogrsko je močna Avstrija življenjskega interesa. Vsekakor pa se mora avstrijski patriotizem osvoboditi vseh starih skupnih državnih teženj. Grof Tisza upa, da se bodo Avstriji tudi nadalje držali dualizma in paritete med Avstrijo in Ogrsko ter bodo spoznali, da se cilji av-

strijskega domoljubja najlože uresničijo s podporo ogrskega naroda.

Francoski socialni demokratje proti posebnemu miru. Narodni kongres francoske socialistične stranke je dne 31. decembra sprejel sklepni predlog, ki ugotavlja, da je socialistična stranka v vselej Franciji ob brutalnem napadu stopila v vojno v svrhu narodne obrambe izključivši vsak osvojevalni namen: Stranka bo vstrajala v vojni tako dolgo, dokler ne bo zasedeno ozemlje osvobojeno in bodo zagotovljeni pogoji za trajen mir. Pri tem misli stranka na obnovitev Belgije, Srbije in zopetno združenje Alzacije in Lotaringije s Francijo. Sklepni predlog se izreka za ustanovitev mednarodnega mirovnega sodišča, za omejitev oboroževanja in za odpravo tajne diplomacije. Odklanja politično in gospodarsko uničenje Nemčije, smatra pa uničenje pruskega militarizma za potrebno. Kongres je naložil socialističnim poslancem, naj z dovoljenjem kreditov zagotovijo sredstva za doseg zmage in naj sodelujejo na narodni obrambi. Izreka se proti separatnemu miru, Glasom »Matina« je bil ta sklepni predlog sprejet z 2736 glasovi proti 76, dočim sta se 502 vzdržala glasovanja.

Raznoterosti.

Naročevanje samo pondeljkeve „Straže“. Kdor hoče imeti „Stražo“ samo v pondeljek, si isto kakor dozdaj lahko naroči posebej. Za naročanje pondeljkeve „Straže“ se naj rabi položnice „Našega Doma“, katere smo priložili pred 14 dnevi in ki so **veljavne samo za pondeljkevo „Stražo“**. Kdor nima te položnice, naj pošlje denar po pošti nakaznici na naslov: „Upravništvo Pondeljkeve Straže“ v Mariboru. Ob strani naj napiše, ali je **nov** ali **star** naročnik, da ne bodo pomot. Sama Pondeljkeva Straža stane za celo leto **K 3'20;** za pol leta **K 1'60;** za četrť leta **90 vin.**

Novoletna voščila. Mariborska duhovščina se je na dan novega leta poklonila prevz. g. knezoškofu dr. Mihaelu Napotnik, Preč. g. stolni prost je v imenu stolnega kapitlja in v imenu duhovščine v prav izbranih besedah izrazil novoletna prisrčna voščila. Prevz. nadpastir se je zelo prijazno zahvalil ter v spodbudnem govoru omenjal s pogledom na pretečeno leto, da imamo kljub raznim težavam marsikaj ugodnega in veselega, za kar se naj Bogu zahvalimo. Te Deum laudamus bodi tudi naš program za prihodnje leto. Bog sam nam more podeliti mir, ki si ga vsak želi in ki ga svet dati ne more. Zlasti pogled navzgor naj nas tolaži in spodbuja k marljivemu in neustrašenemu delovanju.

Cerkvene vesti na Koroškem. Na župnijo Sele je prezentiran tamošnji provizor vlč. g. Lojze Vavti, na župnijo Oberhof vlč. g. Ehard Brunner, provizor ravnotam. Župnija St. Jakob ob cesti je podeljena vlč. g. Fr. Zemljaku, provizorju v Štebnu pri Beljaku, in župnija Ojstrica nad Dravbergom vlč. g. Urhu Hafnerju, župniku v Melvičah v Zilski dolini.

Odlikovani usmiljenki. V Slovenjegraški bolnišnici sta bili odlikovani s srebrno svetinjo »Rudečega križa« z vojnim okraskom usmiljenki častni sestre Genovefa Mesarec in Floriana Neža Bezjak.

Tudi letnik 1865 l. 1916 pod črnovojniško dolžnostjo. Kakor poroča uradna »Kraukauer Zeitung«, je ministrstvo odredilo, da ostanejo črnovojniki, rojeni l. 1865, t. j. 51, oziroma 52 letni moški še tudi v l. 1916 pod črnovojniško obveznostjo.

Poseben znak za inteligentnim krogom pripadajoče črnovojnike letnikov 1865, 1872, oziroma tudi 1873 in 1874. Za črnovojnike imenovanih rojstnih letnikov, ki zavzemajo v svojem civilnem poklicu ugledno mesto, pa ne morejo dokazati za enoletne prostovoljce predpisane znanstvene sposobnosti, se je ustanovil poseben odznak, obstoječ v navadnem rumenem traku na rokavih, kakor pri enoletnem prostovoljskem znaku, le v polovični širini istega. Oni, ki se jim pripozna ta ugodnost, so oproščeni od opravljanja navadnih del v vojašnicah in taboriščih. Tudi se jim zamore dovoliti stanovanje izven vojašnice, v kolikor temu ne nasprotujejo posebni vojaški razlogi. Vendar s tem ni združeno podaljšanje izvežbalne dobe, ali pravica do izvežbanja v posebnih oddelkih, oziroma do dosege posebnih šarž. V splošnem pridejo v poštev pri podelitvi tega odznaka osebe, ki se nahajajo na uglednih, zlasti vodilnih mestih, ali ki sicer zavzemajo v višje kvalifikovanih poklicih zbog svojih osebnih lastnosti kako višjo stopnjo. Tako n. pr.: ugledni industrijalci in trgovci,

posestniki večjih gospodarskih obratov, višji bančni in hranilnični uradniki, ugledni stavbeniki ali drugi ugledni obrtniki, javni uradniki in funkcionarji brez enoletne prostovoljske pravice, poslanci, člani občinskih zastopov, večjih mest z lastnim štatutom, člani trgovskih in obrtnih zbornic itd. Prosimi se more za to ugodnost o predložitvi potrebnih izkazil (dekret o nastanitvi, uradna potrdila v svojem poklicu, diplome itd.) le pri raportu pri onem nadomestnem krđelu, kjer nastopi prosilec vojaško službovanje. Odločitev pristoji komandantu, ki ima pravico pomaknjenja v višjo šaržo.

Novi davki na Češkem. Za Češko se je zvišala taksa za lovske karte ter so se uvedle davščine od prirastka na vrednosti zemljišč, davščine na zabave, zvišala se je splošna godbena davščina in uvedla deželna naklada na državno užitnino ter samostojna deželna davščina na državnem davku ne povzeta vina.

Direktni železniški promet med Berlinom in Carigradom. Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Dne 30. decembra 1915. se je po slovesnem blagoslovljenju savskega mostu pri Belgradu, ki se je izvršilo v navzočnosti maršala nadvojvode Friderika, vojnega ministra in remškega in avstro-ogrškega načelnika vojnega železništva, otvoril zopet direktni železniški promet Avstrije in Nemčije z Bolgarsko in Turčijo.

Obnovitev nedeljskega počitka v trgovinah. Dne 31. decembra je bila razglašena ministrska naredba z dne 28. decembra o uredbi nedeljskega in prazniškega počitka v trgovinah. S to naredbo se vnovič uveljavljajo v zakonu z dne 16. januarja 1895, in v vseh na podlagi tega zakona in danih ministrskih in deželnooblastnih naredbah obsežene določbe o nedeljskem in prazniškem počitku v trgovinah. Glede trgovin z živili je trgovinsko ministrstvo naročilo političnim deželnim oblastvom, naj pregledajo odredbe, ki so bile pred izbruhom vojne v veljavi in če se jim zdi potrebno, izdajo premenjene predpise, ki naj zagotove preskrbo občinstva z živili. Opozorjeno pa bodi, da uvaža nova ministrska naredba nedeljski in prazniški počitek samo za trgovine, ne pa za vse obrte; za druge obrte izvzemaš trgovine, ostane pri tem, da zanje prejšnji predpisi o nedeljskem počitku tudi v prihodnje ne veljajo.

Novi predpisi za zmletev žita. Notranje ministrstvo je izdalo glede na zmletev žita vojno-žitno-prometnemu zavodu sledeče nove predpise: Iz pšenice se sme izmleti 3 odstotke pšeničnega zdroba, 15 odstotkov nove vrste pšenične moke za kuho, in sicer štev. 2, 64 odstotkov krušne moke in 15 odstotkov otrobov. Dosedaj je znašal izmletek 78 odstotkov, odslej naprej bo pa znašal 82 odstotkov.

Zasega zvonov. Vsled odredbe c. kr. namestnije v Gradcu morajo vse cerkve dve tretjini svojih zvonov oddati vojaški upravi.

4 odstotna kronska renta. Ogrski uradni list objavlja razglas finančnega ministrstva, po katerem se kuponi kronske veljave, ki zapadejo dne 1. januarja in 1. julija na Ogrskem in Avstrijskem za čas voj-

ske, zamenjajo. Pri izmenjavi je zlat denar izključen. Kurz za izmenjavo znaša do preklica 2 K 58 v za vsak goldinarski zlatnik.

Dopisi.

✓ **Maribor.** Društvo sv. Vincencija v župniji Matere Milosti (III. mariborska skupina) je v svoji seji dne 2. januarja imenovalo vlč. g. župnika o. Kalista Heric radi njegovih velikih zaslug za društvo za svojega prvega častnega člana.

Maribor. Vsled velikega pomanjkanja lekarnskega osobja bo lekarna pri »Angelu varhu« v Tegetthoffovi ulici v Mariboru od 1. januarja 1916 naprej za čas ob 1. do 2. ure popoldne za rta.

Maribor. Umrl je dne 30. decembra ob pol 11. dopoldne umirovljeni c. kr. zdravstveni nadzornik za Kranjsko g. dr. Stanko Sterger. Pokojnik je bil znan in spoštovan po celi kranjski deželi, saj je služboval kot okrajni zdravnik v raznih krajih in si povsod kot ljudomil zdravnik in pomočnik pridobil hvaležnost in spoštovanje prebivalstva. Bil je odličen pevec in tako prijeten družabnik, da je bil povsod duša družabnega življenja. Nazadnje je služboval pri deželni vladi v Ljubljani in šel pred več leti v pokoj. Ker se ni mogel ločiti od svoje edine hčerke, soproge gospoda stotnika Maistra, je prebival dolgo časa z njo v Galiciji in potem v Celju. A srce njegovo je bilo vedno tudi na Kranjskem in ni se ustrašil dolgega napornega potovanja, da je prišel obiskat domače kraje. Tudi letos poleti se je delj časa mudil v Ljubljani in je bil vzlic svoji bolehnosti vedno vesel, prijazen in dovtipen. Bil je zlata duša, ki ga ohrani v najpriznejšem spominu vsak, kdor ga je poznal.

Sv. Jurij v Slov. gor. Kmetijska podružnica Sv. Jurij v Slov. goricah bo imela svoj obč. zbor, dne 9. jan. (prihodnjo nedeljo) po rani službi božji v Krajncovi gostilni. Med navadnim dnevnim redom bo pobiranje udnine za leto l. 1916., naročitev različnih semen, pogovori radi modre galice i. t. d. Podružnica bo posredovala tudi pri nakupu različnih kmetijskih strojev, po mogoče najnižjih cenah. K obilni udeležbi vabi odbor.

Hrastnik. Tu je umrla baronica Ema de Seppi, rojena von Gossleth. Bila je dobrotnica raznih cerkva. S cerkvenimi krogi je imela pokojna visoke zveze in pred leti jo je obiskal v njeni hrastniški vili pokojni papež Pij X., tedaj še beneški patriarh.

Koledar za slovenske vojake za leto 1916 je letos gotova najboljši in času najbolj primeren koledar. Krasi ga lepa slika cesarjeva. V koledarju najdeš 10 strani molitev, ki so primerne za vojake na bojišču. Razven tega te ta koledar podučil o podporah družin, o penzijah vdov in sirot, o penzijah invalidov itd. Ob koncu ima tudi vzorce za prošnje na razne urade v zadevi podpor in penzij. Koledarja se je dozdaj razpečalo med slovenskim vojaštvom že čez 10.000 izvodov. To kaže, kako je priljubljen vojakom na fronti, ki ga enkrat vidijo, ki ga gotovo naroče in ga težko pričakujejo. Stane pa s poštnino vred 1 K, brez poštnine 10 v manj. Naroči in dobi se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

URE

Točna postrežba

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnane in optičnih reči po vsaki cen.

Tudi na obroke. - Ilustr. cenik zaštonj. - Gramofoni 20-200 K

Niklasta remont-ura	K 3-60
Pristna srebrna ura	K 7-
Original omega ura	K 24-
Kuhinjska ura	K 10-
Budilka niklasta	K 3-
Poročni prstani	K 2-
Srebrne verižice	K 2-

Večletno jamstvo.

Nasl. Dietinger

Theod. Fehrenbach

urar in očalar

MARIBOR, Gosposka ul. 25

Kupujem zlato in srebro.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

43. c. kr. državna loterija

za civilno dobrodelne namene v državnem zboru zastopanih kraljevin in dežel.

Ta loterija v denariu vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

10. feb. 1916.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Verdere Zollamtsstrasse 5, pri kr. ogrskem loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti, IX. posloplje glavnega cesarskega urada, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupe srečk brezplačno. — Srečke se dopošiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).